

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne
Čj. 618/2012-OD-SPZ

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. J. H. - stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu v Českých Budějovicích sp.zn. 2 T 191/2011

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch i v neprospěch obviněného J. H.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4.6.2012, č.j. 3 To 370/2012-168, kterým byla podle § 260 tr. řádu trestní věc vedená u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp.zn. 2 T 191/2011 vrácena Okresnímu státnímu zastupitelství v Českých Budějovicích k došetření.

Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze 7.3.2012, č.j. 2 T 191/2011-151 byl obviněný J. H. uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona účinného do 31.12.2009.

Trestného činu se dopustil dle rozsudku tím, že dne 26.11.2009 v Táboře uzavřel se společností Deutsche Leasing ČR, spol. s r.o., leasingovou smlouvu, jejímž předmětem byl traktor zn. BCS VIVID 400 DT, včetně mulčovače se sběrným košem, a dále leasingovou smlouvu, jejímž předmětem byl čelní nakladač Bonatti MP2, ačkoliv věděl, že leasingové splátky nebude splácet, že předmět leasingu nebude užívat on, ale R. V., doklady o převzetí traktoru podepsal dne 27.1.2010 a o převzetí čelního nakladače 31.3.2010, a ačkoliv byl

seznámen s tím, že závazky vyplývající mu z leasingových smluv je povinen plnit, věděl, že je plnit nebude, a také neplnil, došlo k výpovědi obou leasingových smluv, které mu byly doručeny v říjnu roku 2010, byl v nich současně vyzván k předání obou předmětů leasingu vlastníkovi, což však neučinil, následně byl k vydání předmětu leasingu vyzván též na osobní schůzce 16.11.2010, ale ani na to nereagoval, společností Deutsche Leasing ČR, spol. s r.o., tak způsobil škodu ve výši nejméně 446 014,30 Kč.

Za uvedený trestný čin byl obviněnému uložen trest odnětí svobody v trvání 13 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků.

Výše citovaným usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4.6.2012, č.j. 3 To 370/2012-168, byla věc na základě odvolání státní zástupkyně podle § 260 tr. řádu vrácena Okresnímu státnímu zastupitelství v Českých Budějovicích k došetření (ač přípravné řízení dozorovalo Okresní státní zastupitelství v Táboře).

K důvodům tohoto rozhodnutí třeba uvést, že sama státní zástupkyně požadovala ve svém odvolání užití přísnější právní kvalifikace podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona. Vyčíslení škody okresním soudem je použitelné při právní kvalifikaci jednání obviněného jako trestného činu zpronevěry podle § 206 tr. zákoníku, při právní kvalifikaci užití okresním soudem měla být škoda vyčíslena vyšší částkou přesahující již hranici 500 000,- Kč, což odůvodňuje právní kvalifikaci jednání obviněného podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona účinného do 31.12.2009. Dle státní zástupkyně tato právní kvalifikace zakládá důvody nutné obhajoby a vyžaduje projednání věci senátem okresního soudu.

Krajský soud pak odůvodnil své rozhodnutí velmi stručně s tím, že obviněný neměl od počátku (zřejmě rozuměno již v přípravném řízení) obhájece.

Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4.6.2012, č.j. 3 To 370/2012-168, došlo především k porušení zákona v neprospěch obviněného v ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) a § 260 tr. řádu, a to z důvodů formálně procesních.

Podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu odvolací soud zruší napadený rozsudek také pro podstatné vady řízení, které rozsudku předcházelo, zejména proto, že v tomto řízení byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby, jestliže mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku.

Podle § 260 tr. řádu, nelze-li **po zrušení rozsudku** pokračovat v řízení před soudem pro neodstranitelné procesní vady a není-li důvod pro jiné rozhodnutí, odvolací soud vrátí věc státnímu zástupci k došetření.

Z výše citovaného usnesení krajského soudu je pak zcela zřejmé, že tento soud vrátil věc státnímu zástupci k došetření podle § 260 tr. řádu, přičemž nedopatřením opomenul předtím napadený rozsudek zrušit pro procesní pochybení podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Vznikla tak procesně nepřijatelná situace, kdy vedle sebe existují dvě, zjevně si odporující rozhodnutí – odsuzující rozsudek okresního soudu a usnesení krajského soudu o vrácení téže trestní věci k došetření.

Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4.6.2012, č.j. 3 To 370/2012-168, byl však porušen zákon i ve prospěch obviněného, a to z důvodů věcných, tedy pokud jde o důvodnost samotného vrácení věci státnímu zástupci k došetření podle § 260 tr. řádu.

Nelze pochybovat o tom, že uvažovaná právní kvalifikace podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona účinného do 31.12.2009 zakládá již zákonný důvod nutné obhajoby podle § 36 odst. 3 tr. řádu.

Je také nesporné, že neměl-li obviněný po celou dobu trestního řízení obhájce, ač ho podle zákona měl mít, jedná se o vadu v řízení před soudem neodstranitelnou, která je důvodem pro vrácení věci státnímu zástupci k došetření podle § 260 tr. řádu (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 4 Tz 21/2003 nebo sp.zn. 4 Tz 27/2009).

Na tom by nic nemusela měnit ani skutečnost, že trestní stíhání bylo vedeno a obžaloba byla podána pro přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 tr. zákoníku, tedy pro právní kvalifikaci, která nezakládá zákonný důvod nutné obhajoby. Je-li zahájeno trestní stíhání pro trestný čin, u kterého zákon nepředpokládá nutnou obhajobu, ač šlo o trestný čin nutnou obhajobu zakládající, jde o vadu přípravného řízení, která je důvodem pro vrácení věci státnímu zástupci k došetření (viz rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci sp.zn. 5 To 70/2002 či obdobně rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp.zn. 9 To 110/98).

V předmětné trestní věci však z usnesení o zahájení trestního stíhání vyplývá, že skutek v něm popsany naplňuje zákonné znaky trestného činu zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 tr. zákoníku, z popisu skutku nelze usuzovat na podvodné jednání obviněného.

Pokud okresní soud provedl změnu právní kvalifikace, odůvodnil to výlučně jen výpovědí samotného obviněného před soudem, ze které vyplynulo, že již v okamžiku uzavření leasingové smlouvy věděl, že leasingové splátky nebudou uhrazeny, a že má již z dřívější doby vysoký hypoteční úvěr, který není pravidelně splácen.

Je však nutno zdůraznit, že J. H. jako obviněný v přípravném řízení odmítl vypovídat, přičemž úřední záznam o jím podaném vysvětlení před zahájením trestního stíhání byl procesně nepoužitelný. Jestliže pak byly výše uvedené skutečnosti zjištěny až v řízení před soudem, znamená to tedy, že i zákonné důvody nutné obhajoby nastaly až v řízení před soudem, který měl obviněného vyzvat ke zvolení obhájce, případně mu ho ustanovit, aniž je to důvodem pro vrácení věci státnímu zástupci k došetření.

Důvody nutné obhajoby by byly dány již v přípravném řízení i za předpokladu, že by výše škody způsobené zpronevěrou dosáhla hranice 500 000,- Kč, což by odůvodňovalo právní kvalifikaci podle § 206 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku. Policejní orgán na č.l. 92-93 spisu názorně popsal postup vyčíslení škody dle stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR sp.zn. Tpjn 304/2001. Uvedený výpočet přesto vzbuzuje určité pochybnosti, pokud jde o úplnost a přesnost vstupních údajů i důslednost aplikace výše uvedeného judikátu.

Krajský soud měl tedy posoudit, zda skutečnosti zjištěné dokazováním v přípravném řízení měly vést již v tomto stadiu řízení k posouzení jednání obviněného jako trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona účinného do 31.12.2009. Dále se měl zabývat tím, zda i v případě právní kvalifikace podle § 206 tr. zákoníku neměla být škoda vyčíslena částkou dosahující 500 000,- Kč a nemělo tak být užito právní kvalifikace podle § 206 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku, která by též zakládala důvod nutné obhajoby. Krajský soud však rozhodl o vrácení věci k došetření, aniž se těmito otázkami jakkoliv zabýval.

Proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4.6.2012, č.j. 3 To 370/2012-168, byl porušen zákon ve prospěch i v neprospěch obviněného J. H. v ustanoveních § 258 odst. 1 písm. a) a § 260 tr. řádu,
2. a dále postupoval podle § 270 odst. 2 tr. řádu a přikázal Krajskému soudu v Českých Budějovicích, aby do svého rozhodnutí doplnil výrok o zrušení rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 7.3.2012, č.j. 2 T 191/2011-151.

NS ČR částečně vyhověl dne 24.1.2013 pod sp.zn. [6 Tz 82/2012](#)